

gašovci (Rogasócz, Szarvaslak), Nuskova (Nuszkova, Dióslak) in Srdica (Szerdicza, Seregháza) ... Od Srdice se obrne meja ... mimo „Sotine (Szottina, Hegyszoros), Zg. Slaveče (Felsöcsalogany) do Kuzdobljanov (Kuzma), kjer je podružnica od Gradu (Felsőlendva, Limbach) ... Od Kuzdobljanov gre meja slovenskega jezika mimo teh-le krajev: Matjašovci (Szt. Mátyás), Türke in Zg. Sanik (O. Zeming, Felsőszölnök), kjer je sedež župnije, Ritkorovci (Ritkaháza), Verice (Permise), Sokolovci (Eckersdorf, Szakonyfalu)*. Prvi madžarski kraji, ki jih sedaj srečamo, so Zsida in Talapatka. „Med Sv. Martinom in Sokolovci ležeča vas Sp. Sanik (Unt. Zeming, Alsó-Szölnök) je poseljen s Slovenci in Nemci*. —

Zelo je škoda, da Hlubek svoje namere — popisati tudi jezikovno mejo na Štajerskem, kar je je zapadno od Spielfelda — ni izpolnil, kot je v prilogah obljubljal. Izrazi se pač, a le v splošnem: „Slovansko ozemlje se je v prejšnjih stoletjih skrčilo, v zapadnem delu Štajerske in sicer v porečju Sulpe in Zg. Pesnice se pa krči radi nemške politične premoči, ki se pozna posebno pri šolstvu, še vedno. Kaj sličnega o vzhodnem delu Srednje Štajerske ne moremo trditi. Tu se vzdržuje Slovenec v istih mejah, ki so že stoletja stare. Vzrok najdemo najbrže v tem, da mejijo tukaj Slovenci na Nemce v kompaktni masi, dočim so morda tamkaj že od nekdaj z Nemci pomešani in so bili tako jezikovno lažje premagani*.

Inž. J. Mačkovšek

Kaj prevajamo. Čast mi je naznaniti vam, da sem prevel iz francoščine: Paula Bourgeta roman „Le Démon du Midi*“; Molièreovo komedijo „Le bourgeois gentilhomme*“; Charlesa Nodierja bajke: „Le songe d'or“, „Le génie bonhomme“, „Trésor des fèves et Fleur de pois*“; H. Françoisa povest „Pauvres gens*“; Emila in Aleksandra Erckmann-Chatriana povest: „Le trésor de vieux Leignieur*“. — Bajke: „La bûche enchantée“, „La souris grise“ in „Yvon et Finette“, François Coppee-ja sličici: „Le parrain“, „L'enfant perdu“; Eugenije Foa povestnici: „Mademoiselle Lajolais“, „Les petits gâteaux*“; Jeana de la Fontainea 150 bajk v vezani besedi in končno Gustava Flauberta: „Trois contes*“. S poslednjim prevodom prehiteli ste me Vi, on ostane pri meni v rokopisu. Sedaj prevajam najnovejši vojni roman Adriena Bertranda „L'appel du sol“. 150 La Fontainovih bajk izdam v kratkem. Iz italijanščine: Attilia Barbiera „Vita paesana*“; Amelie Rossellijeve šestero socialistično navdahnjenih črtic; Francesca dall' Ongara povesti: „La pianella perduta“, „Due Madri, La rosa delle Alpi“, „Il pozzo d'amore*“; Grazie Deledde osem črtic iz sardskega življenja. — Ivan Hribar.

Prevedel sem iz italijanščine: Salvatore Farina: „Gospod Jaz“, roman; Nicolò Machiavelli: „Koren lečen* (Mandragola), komedija nravi; Carlo Goldoni: „La locandiera“, komedija, „Le donne curiose“, komedija. Prevajam: Nicolò Machiavelli: „Il principe*“; Carlo Goldoni: „Il burbero benefico*“; Giovanni Boccaccio: „Il Decamerone*“. — Dr. Vladimir Knaflič.

Albin Prepeluh je prevedel: Machiavelli: „Il Principe“. Torej zopet dve koliziji: Flaubertove „Tri povesti“ in Machiavellija „Il Principe*“!